

Dişlenen Göğsümde Koparıp Etlerimi

– M.ŞAKRU · 11 Mayıs 2011

Bütün sadeliği ve yalınlığıyla yaşama sarılmışken
Biri bizi bitirip mutlu olmaya çalışıyordu
Oysa ben yanağımda açıliveren tomurcuk kadar
Kimsesiz ve çaresiz

Onursuz yaşama alışmış aç kurtların saldırılarından
Bıktım usandım
Onlarki;
Etrafımda dönüp duruyor.. vuruyor..
Ve hayvani duygularıyla saldırıyorlardı
Bu ne acımasızlıktı

Hiç yokken uzakta olduğunu sandığım
Puslu pusulara yatmış..yakından birileri
Gelip aramıza girerek sevgimizi ve benliğimiz çalıyordu
Biri ise milyonkere çoğalıp
İçten içe kemiriyordu
Bitmek usanmak bilmeyen yorulmaz sırtlan kümeleri
Dişlenen göğsümde koparıp etlerimi
Kan revan içinde öylece bırakırlarken beni
Belli ki ölmeme ihtimalini düşünmeden
Öleceğimi sanarak bıraktılar bedenimi

Oysa bana tutunan onca umutları
bırakıp .. yitip gidemezdim

Neden nice insan gibi insanca yaşamının tadına varamazlar
Neden içlerinde ki mahvolmuş insana bakıp
Bozuk ruh haliyle mutlu olmanın tadını çıkarırlar
Gökkubbe içinde şıkışan göğsümde belki nefes alamayacağım
Yüreğim çarpacak engel olamayacağım
Bekle beni
Bir gün geri dönebilme ihtimalini yüzünde göreceğim
Hayallerinize girip düşlerinizin ateşine buz gibi çökeceğim
Bekle beni... Mustafa Şakru Mayıs 2011